

Berlingske Tidende skrev også om USA's tilfredshed med den oprustningstale, som statsministeren havde holdt.

USA har selv besluttet at forøge forsvarsbudgettet med 120 mia. dollar, altså en gigantisk sum oven i alle de mange penge, USA bruger i forvejen på militæret i en situation, hvor det, verden har brug for, først og fremmest er alt andet end militær oprustning; hvor det, verden har brug for, først og fremmest er, at pengene bruges til at løse problemerne med miljø, fattigdom, mangel på drikkevand, osv., osv. Derfor var det også et højest uheldigt signal.

Det bringer mig videre til dér, hvor den store risiko efter Enhedslistens opfattelse ligger med hensyn til udviklingen i fremtiden på globalt plan. Nu er der mange her i Folketingssalen, der har talt for, at EU skal udvikle en fælles udenrigspolitik, og at EU skal optræde i en selvstændig rolle som stormagt. Det mener vi i Enhedslisten ikke vil være klogt.

Vi skal ikke i Europa lave en kopi af USA. Verden bliver ikke bedre, fordi der bliver to militære supermagter i stedet for én, og om 10-20 år bliver der tre, for så bliver Kina også en militær supermagt. Om 30-40 år bliver der fire, for så bliver Indien også en militær supermagt, og så får vi et globalt verdenssamfund præget af rivalisering og magtkampe mellem fire supermagter. Det er ikke et fornuftigt globalt udviklingsperspektiv, og derfor må jeg sige, at Enhedslisten ikke fuldt ud kan støtte nogen af de grundlinjer, som er lagt frem af de øvrige partier.

Vi mener ikke, at de øvrige partier tilstrækkeligt klart ser den risiko, verdenssamfundet står over for. Det, verden har brug for, er en international retsorden under FN, som er i stand til at forhindre oprustning, som er i stand til at skabe nedrustning, og som er i stand til at forhindre, at der skabes militære supermagter. I den situation er der ikke brug for at gøre EU til en militær supermagt.

Kl. 13.05

Vi støtter naturligvis, hvis der i EU kan vedtages konkrete og fornuftige udenrigspolitiske skridt som f.eks. at lægge et større pres på den israelske besættelsesmagt i den aktuelle situation. Men jeg må sige, at vi ikke er enige i det perspektiv, at man skal slippe Unionen fri som en militær organisation, som regeringens bestræbelser jo i virkeligheden går ud på, og skabe en alliance mellem disse to supermagter EU og USA med henblik på at sikre, at Vesten kan bevare overherredømmet i verden baseret på mili-

tær overmagt. Det er også derfor, regeringen mener, at de europæiske lande skal gå med i missilforsvar og andre oprustningsprojekter.

Der ligger en ret fundamental udenrigspolitisk diskussion bag dette her, og derfor er jeg også glad for, at hr. Holger K. Nielsen og SF har rejst denne forespørgsel, så der kan blive mulighed for at diskutere disse meget vigtige temaer noget grundigere.

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg vil gerne takke statsministeren og udenrigsministeren for besvarelsen af forespørgslen, som jo drejer sig om håndteringen af en række konflikter mellem Europa og USA, sådan som forespørgerne fra Socialistisk Folkeparti har formuleret det.

Jeg vil godt give udtryk for, at vi fra Kristeligt Folkepartis side deler regeringens grundsynspunkt, nemlig at forholdet til USA er af helt afgørende betydning – ikke bare for Danmark, men også for EU – og at dette forhold, den transatlantiske alliance, i virkeligheden baserer sig på, at Danmark og Europa og USA deler fælles værdier. Derfor er vi også fuldt ud tilfredse med regeringens tilkendegivelse her i dag om, at det, som det er væsentligt for Danmark at arbejde for, når vi overtager EU-formandskabet til sommer, er at forstærke de transatlantiske bånd og udvikle dem på baggrund af dialog og konstruktiv meningsudveksling, selvfølgelig også med henblik på at få bilagt nogle af de konflikter, der jo vitterlig er mellem Europa og USA, for de er der selvlært.

Forespørgerne ved hr. Holger K. Nielsen har anlagt en rimelig kritisk tilgang til USA, og det kan der også være god grund til på nogle af de områder, som hr. Holger K. Nielsen og SF har opremset. Men jeg vil også godt sige, at det virker lidt, som om forespørgerne ensidigt får øje på lige præcis de punkter og områder, hvor det vitterlig er ikke bare meningsudvikling, men også direkte konflikt mellem USA og Europa.

Jeg synes, det er værd at hæfte sig ved den enighed, der har været efter 11. september, og ikke mindst at amerikanerne, modsat det man måske kunne forvente, rent faktisk bestræbte sig på at stable en international koalition på benene, inden man for alvor gik i gang med at bekæmpe terrornetværk og forsøge at fange Osama bin Laden. Jeg vil vove at påstå, at det i virkeligheden er en nyorientering af den politik, som USA ellers så ofte har valgt, når det gjaldt om at drage ud i den store verden med et eller andet formål, i